

La Religió Catòlica a les aules, una urgent necessitat

written by Jordi Aragonès | 3 d'abril de 2017

Espanya sempre ha estat una societat pendolar en qüestions de matèria religiosa. Durant segles, l'Estat espanyol ha estat l'Espasa de Roma, el Martell d'Heretges i la Reserva Espiritual, però també ha engendrat algunes de les persecucions més cruels contra el clergat. Durant la Guerra Civil van morir assassinats 13 bisbes, 4184 religiosos i 283 monges a mans de la revolució i, uns anys abans, Barcelona ja era coneguda com la Rosa de Foc en referència a les seves esglésies incendiades. Durant el segle XIX tant s'alçaven partides carlines al crit d'altar i tron, defensant el mestratge de l'Església, com grups de soldats liberals profanaven el convent de Santa Maria de Ripoll, deixant-lo gairebé derruït, arribant a destrossar el cadàver del Comte de Barcelona Ramon Berenguer II, fent-li, fins i tot, un judici popular per haver propagat la fe catòlica. En definitiva, des del segle XIX cap endavant s'han anat alternant tant governs profundament catòlics com governs promotors de l'anticlericalisme més radical. Naturalment, aquesta situació paranoica ha generat forts problemes a Espanya tant per la quantitat de patrimoni artístic perdut com per la desconeixença total de la seva pròpia identitat cultural. Per tot això, Catalunya haurà de canviar totalment de paradigma, haurà d'evitar aquests vicis propis de l'estat veí i **assumir amb seny la seva identitat religiosa, assumir que culturalment som una nació catòlica.**

Contràriament a les tesis defensades per determinats sectors de la societat, ens urgeix garantir una implantació total i en profunditat de l'assignatura de Religió Catòlica a les aules catalanes. Per què aquesta necessitat? Doncs perquè la mala formació dels alumnes en matèria religiosa ja s'està notant al batxillerat i, més endavant, a les facultats. Els alumnes

arriben amb unes greus mancances de cultura catòlica a les assignatures d'Història de l'Art, d'Història Medieval o d'Història Moderna. Com podem explicar el Tapís de la Creació, la Capella Sixtina, el Pantocràtor de Taüll o el Romànic Català si l'alumnat desconeix la Bíblia i la concepció cristiana del món i la vida? Com explicar la mentalitat de l'home medieval si desconeixem els elements cristians que impregnaven fins a l'últim racó del dia a dia?

En un punt entremig hi ha els defensors de l'assignatura de Cultura Religiosa, on en teoria s'aprenen les tradicions de les grans religions del món (Judaisme, Cristianisme, Islam o Hinduisme). El principal problema que ens presenta una assignatura així és que cada creença o cada tradició religiosa presenta una complexitat tan gran que amb dos capítols d'un temari no n'hi ha prou per entendre la seva idiosincràsia. Millor dedicar-nos a comprendre realment, amb tota la dificultat que això comporta, una sola tradició religiosa, una tradició que ha de ser la nostra, no sols per exigència de la mateixa història sinó **per conèixer com i perquè som com som.**

Entenguem que en un món cada cop més globalitzat cal aprofundir intensament en la nostra identitat cultural, saber qui som, d'on venim i perquè tenim una determinada escala de valors, saber que, independentment de les nostres creences, independentment de si ens definim com creients, ateus o agnòstics, som culturalment catòlics i, per aquest motiu, ens cal inexcusablement una bona formació religiosa per entendre'ns. **Desterrar el coneixement de la Religió Catòlica de les aules només ens aportarà això: desconeixement.** Una bona formació religiosa serà indispensable perquè Catalunya no reproduïxi els errors d'una Espanya massa pendolar en aquesta matèria.

[Aquest article forma part del *Versus* "Hauria de ser laica l'educació en la Catalunya independent?" Cliqueu per llegir la rèplica de Luis García: "Per la llibertat de consciència: escola laica".](#)